

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

V. Amplior electi Confessarij potestas exponitur, & nonnullis è supradictis
emergentibus dubijs respondetur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

CAPUT V.

Amplior electi Confessarij potestas exponitur, & nonnullis è supra dictis emergentibus dubijs respondetur.

POTEST tertio electus à Confratribus Confessarius, vota ipsorum commutare, exceptis quatuor, scilicet, liminum Apostolorum PETRI & PAULI, & S. JACOBI visitationis, Religionis, & Castitatis. ita CLEMENS VII. in dicto Diplomate §. 8. Lezana noster Tom. 2. qq. Reg. Cap. 15. num. 37. cum alijs erratum putat in Bullæ littera, legendumque, *vota vero quæcunque (visitationis ultramarinae, liminum BB. Apostolorum &c. pro vota vero visitationis quæcunque ultramarina, liminum BB. Apostolorum &c.* Quo dato omnia Confratrum vota poterit electus Confessarius commutare, exceptis vulgatis quinque Papalibus. Ratio dicti Authoris hæc est. Si vulgata retineatur lectio, poterit electus Confessarius commutare votum Jerosolymitanæ peregrinationis, non autem votum recitandi coronam B. Virginis, quod videtur absurdum. Sequelam probat Bullæ contextus, in quo datur facultas commutandi vota ultramarina, demptis quibusdam ibidem expressis. Ergo non conceditur facultas simpliciter commutandi vota quælibet, sed ultramarina, *id est*, peregrinationis ad loca sancta Orientis: quæ disparitas cum à nemine debeat admitti, censendus est error Amanuensis. Si quis tamen litteram, ut jacet, defendere velit, ad sequelam respondere poterit, concedi *primò* universalem commutandi vota facultatem, *deinde* eandem magis exprimi de votis ultramarinis, utpotè singulari mentione dignis; ac tandem excipi quatuor reliqua: quo casu commutari poterit votum recitandi Rosarium, & votum visitandi sanctum sepulchrum: quod postremum non erit commutandum, si P. Lezanæ, aliorumque probetur observatio: quæ omninò conformis est priori CLEMENTIS Constitutioni, ideoque cum Lezana sentiendum puto.

309.
Potest electus Confessarius Confratrum vota omnia commutare demptis 4. aut juxta alios quinque.

Vota Confratrum commutari queunt,

Animadvertendum verò dari facultatem vota commutandi, non

Fff 3

non relaxari, aut dispensari &c. iuramenta verò relaxari possunt.

310.

Nō est frustraneum privilegiū absolvendi à reservatis in mortis articulo, et si in eo omnis reservatio evanescat. Quid per mortis articulum in hac materia intelligendum sit?

non relaxandi, aut dispensandi, quæ quantum, & quomodo differant, videri poterit apud Theologos morales.

Poterit *quarò* præfatus Confessarius, juxta ejusdem CLEMENS VII. Constitut. *loco cit. quæcunque* Confratrum *juramenta sine tertij præjudicio relaxare*: de quo aliud dicendum nihil occurrit.

EXPOSITA jam universa electi à Confratribus Confessarij potestate, superest, ut nonnullis, quæ moveri possent, contra dicta in præcedentibus Capitibus, dubijs satisfaciamus.

Contra id quod dictum est *supra Cap. 1.* de absolutione à quibuscunq; casibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis &c. *semel in vita, & in mortis articulo*, obijcitur videri superfluum hoc privilegium pro *mortis articulo*.

Respond. Non esse frustraneum etiam illo tempore, sed prodesse plurimum: absoluti enim virtute hujus privilegij, si convalescant, nequaquam tenentur adire Superiorem, ut ad obediendum paratos se exhibeant: quod tamen absolutis jure communi necessarium esse Doctores asserunt. Aliam P. Suarez *Tom. 4. de Relig. Tract. 1. lib. 2. cap. 19. n. 14.* addit rationem, quod scilicet vi talis privilegij quilibet Confessarius absolvere queat, etiam præsentem, ac prætermisso Prælato ordinario; quod alioqui non liceret.

Mortis autem articulus debet intelligi etiam *presumptus*, ut supra quoque insinuatum est. *Primo*, quia cum Pontifex non distinguat, nec nos debemus distinguere. *Secundò* CLEMENS VII. in *spec. ejusdem §. 8.* dum de remissione peccatorum Confratribus impertienda in mortis articulo loquitur, sic inquit: *In mortis articulo, ut præfertur, etiamsi tunc non subsequatur, plenariam remissionem & absolutionem, Auctoritate Apostolica, impendere possit.* Ergò signum est idem intelligere de absolutione à censuris, reservatis &c. Ea est sententia Rodriquet in casu simili *Tom. 1. qq. Reg. quest. 62. art. 7.* qui id exponit de mortali periculo; & Cordubæ apud Suarez *mox citatum*, qui appellat *prædictam consuetudinem*, ut intelligatur toties quoties articulus mortis occurrerit.

Superest nihilominus difficultas, utrum semel tantum in eodem mortis periculo ita absolvi possit, an quoties in eundem *presumptum* obitus articulum Confrater reciderit? Antequam ad præpositam quæstionem respondeam animadvertendum est, quod articulus mortis in *rigoribus* loqua-

loquendo differt à periculo: nam articulus mortis, seu ultimus articulus vitæ, est ultima quædam particula, non magna, temporis vitæ, quàm mors immediatè sequitur. Periculum verò mortis est occasio vel causa, in qua spectata rerum natura, & spectato eo, quod solet in simili occasione evenire, mors sequitur; vel certò, vel probabiliter, vel prudenter potest aut debet timeri. Hinc est, ut aliud dicatur certum, aliud probabile, aliud dubium periculum: idq; vel proximum, quando adest causa, vel occasio, unde mors brevi solet, aut potest sequi, aut prudenter timeri potest statim secutura. Remotum vero, quando est quidem causa talis mortis, non tamen ita proximè, quin futura sit aliqua considerabilis distantia, vel necesse sit, ut alia concurrant, quæ adhuc non adsunt, nec putantur ad futura tam cito, quin restet aliquod tempus considerabile, antequam morti adferenda necessaria concurrant. Quamvis autem, ut dixi, articulus mortis à periculo differat in rigore, Doctores tamen hæc duo promiscuè confundunt, tum in hac materia absolutionis &c. tum in materia de indulgentijs pro articulo mortis &c.

Ad propositam difficultatem respondet Theodorus Stratius, semel tantum impertiendū esse privilegiatæ Absolutionis beneficium. Probabilior est tamen opposita sententia, quam fusè præbat sapientissimus Suarez loco citato num. 13. magisque videtur accedere ad intentionem summi Pontificis, adjuvandi Confratres in illo extremo periculo ac necessitate, ut sic purgati descendant ab hoc sæculo: ergo cum non repugnet littera diplomatis Apostolici, imò eam ferant verba interpretationem, concedi debet potius quam negari iterata peccatorum absolutio, de qua est quæstio. Nec solum absolutio à peccatis ac censuris &c. verum etiam indulgentia iterari potest in mortis articulo, ut observat idem P. Suarez eodem num. 13. & nos cum eo fusius tradidimus supra Cap. 3. num. 302. Quod autem Bullæ littera non repugnet probatur: nam illa particula *semel*, quæ fundat oppositam sententiam, non unitur à Pontifice cum mortis articulo, sed cum vita: ait enim *semel in vita, & mortis articulo*, non autem, *semel in vita, & semel in mortis articulo*. Quod secundum clarius dixisset, si id intendisset: sed contra eum, qui clarius loqui potuit, legum interpretes utuntur epicheija, nec beneficia principum restringunt, quæ nullum tertio afferunt detrimentum: quale est beneficium

Absolu-

Quomodo differant inter se articulus & periculum mortis?

Potest absolutio toties quoties hic articulus occurrerit, conferri.

Abolutionis, quod nocet nemini, prodest vero plurimum penitenti.

311.

QUÆRES, An prædictæ electi Confessarij facultati, absolvendi peccatis, & censuris derogatum fuerit, per alias Successorum Pontificum Constitutiones?

Respondetur CLEMENS VIII. in Bulla, cujus initium ab his verbis ducitur, *Quæcunque à Sede Apostolica s. 9.* statuit debere electi Confessarium esse approbatum; statim quoque declarat debere Privilegia, quorum virtute absolvit, esse in usu, non autem revocata, aut Tridentino, & summorum Pontificum Decretis ac Constitutionibus repugnantia. Quod Statutum de usu Privilegij sic exponit P. Lozana Tom. 2. qq. Regul. Cap. 15. num. 17. ut *habitualis* usus sufficiat, *actualis* non requiratur. *Habitualement* vocat, dum aliquis Privilegio abstinet defectu scientiæ, cognitionis, occasionis &c. vel ratione alterius impeditenti: tunc enim censeri non potest per non usum renuntiare Privilegio, atque suum jus amittere. Præterea, non vult minime officit, nisi legitimo tempore sit præscriptus, nempe annis 40. ex Cap. *Accedenti de Privileg.* Denique vix sciri potest, utrum sit in usu, nec ne: nam privata res est conscientiæ, quæ apud aliquos esse potest frequentissima, licet nonnullis aliis fuerit inaudita.

Quoad Tridentinum, ea Privilegia censet idem Author esse per illud revocata, quæ adversantur ejus decretis habentibus clausulam Privilegiorum derogatoriam: si autem careant ea clausula, non debent rejici ea Privilegia, etsi iis decretis contraria: merito quidem, nam Privilegium est præter legem, aut contra, nec proinde mirum videri debet, quod legibus repugnet. Nec vim facias in eo, quod Tridentini singularis sit ratio, quatenus summi Pontifices in nullo velint derogare hujus Concilij decretis: nam oppositum vincunt multa Privilegia, quorum usus retinetur, etsi nonnullis Tridentini decretis adversentur. Quæ omnia attuli, ut sciret Lector, qua ratione cum Tridentino deberet conciliare Privilegia: nec enim fuere dicenda pro vindicanda electi Confessoris facultate præscripta, cum in Tridentino nihil occurrat, quo ea facultas revocatur, aut in aliquo ei derogetur.

Idem CLEMENS VIII. loco citat. casus excipit nonnulli supra Cap. primo à nobis relatos, à quibus Confessarij sic electi

Privilegia debent esse in usu, ut, vi illorum quis absolvatur.

Quis, & qualis usus requiratur, & sufficiat?

Quænam Privilegia per Tridentin. Concil. censentur revocata?

solvere nequeunt; à quorum proinde absolutione ejusmodi Confessario abstinendum est, nisi Constitutio CLEMENTIS quibusdam in locis vim non obtinuerit; aut saltem de nonnullis enumeratorum articulis jus aliud ijs in locis sit statutum; tunc etenim Confratres nostri juri restituuntur communi, & à prædictis poterunt absolvi eodem modo, quo cæteri Fideles; verbi gratia, Bulla Cœnæ non legitur in Gallia, unde prima CLEMENTIS exceptio, inquit Irenæus, *loc. cit. sect. 3. Cap. 2. §. 2.* vires non habet adversus Gallos, &c.

Circa sextam exceptionem, seu casus reservatos, aut reservandos à locorum Ordinarijs, monet Reverendiss. Stratius, eam intelligi de reservatis, aut reservandis ab homine, non autem reservatis à jure: ita ut de his, non verò de illis, electus Confessarius possit absolvere.

Alios recenset casus idem Theod. Stratius, electo Confessario minimè permittos: scilicet realem Simoniam scienter contractam, beneficentiam confidentiam, procuracionem abortus &c. Verum Lezana lib. *de Patronat. Marian. Cap. 12. num. 10.* discedit ab ejus sententia quoad duos priores, atque quoad cæteros recedendum putat præfatus Irenæus, cum PAULUS V. (eodem attestante Stratio) in Bulla, *Cælestis Ecclesie thesaurus.* ijsdem Confratribus dederit facultatem eligendi Confessarium, qui eos absolveret semel in anno à quibuscunque excessibus, exceptis contentis in Bulla Cœnæ, Constitutione CLEMENTIS VIII. *Quæcunque* &c. & à reservatis Ordinario loci: Ergo nisi Ordinarius sibi reservet procuracionem abortus, & similia, non censetur Confessario electo interdicta facultas absolvendi, &c. Addit etiam P. Irenæus *loco cit.* quod etiamsi procuratio abortus, & alij *ibidem* contenti casus summo Pontifici reservati essent, nihilominus Confratres ab ijs absolvi possint: cum eos casus non excipiat PAULUS V. nisi Ordinario fuerint reservati: at Ordinarius non debet sibi reservare casus Pontificios &c.

Cæterum unusquisque videat, quod pondus obtinuerit superior Clementina, *Quæcunque à Sede Apostolica.* suis in partibus; nam inde erit concludendum quanti sint momenti præfata exceptiones.

Quære etiam quis poterit, ad quid profit Privilegium supra Capite primo in fine adductum; scilicet, eligendi Confessarium,

Ggg

qui

Quinam casus excipiantur, & quando ab his, etiam electus Confessarius absolvere queat?

312.

Nota discrimen inter reservatos à jure & ab homine.

Quid de simonia, alijsque casibus à Stratio relatis dicendum sit?

313.

Quid operetur privilegium sup. adductum circa casus non reservatos ?

Quid de irregularitate &c. ?

Quid observandum sit Confessario in absolvendo Excommunicatum, qui tertio satisfacere obligatus est ?

qui Confratres à censuris, & casibus minimè reservatis toties quodam absolvat ? **RESPONDETUR**, prodesse non modicum; cum enim Parochiani secundum jus commune nequeant, sine expressa, aut tacita proprii Parochi, aut Episcopi licentia alteri Sacerdoti, seculari, etiam approbato ab Ordinario confiteri, possunt nihilominus Confratres nostri, virtute præfati privilegij Apostolici, sine ulla proprii Parochi, aut Episcopi facultate, confiteri cuilibet Confessario ab Ordinario approbato, nedum Regulari, verum etiam Sæculari.

Circa irregularitatem advertendum est, posse quidem Confratrem absolvi à peccato, propter quod contraxit irregularitatem, (modo aliundè non prohibeatur) non tamen in ipsa dispensari.

Tandem notandum hic est, quod advertere debeat Confessarius, antequam absolvat pœnitentem ab aliqua excommunicatione, an ille obligatus sit tertio satisfacere: in tali quippe casu, priusquam absolvat, debet illi imponere, ut satisfaciat, si potest; quod si non possit, ut præstet idoneam cautionem, vel pignoratiam, aut fidejussoriam, & si hanc quoque non valeat præstare, pignoratiam. Docent tamen Doctores, Confessarium, non imponendo hanc satisfactionem, peccare quidem, absolutionem nihilominus esse validam.

CAPUT VI.

Referuntur, & examinantur reliqua Confratrum concessa à Sede Apostolica Privilegia.

314. Permittitur Confratribus usus Altaris portatilis,

AETERA Confratrum Privilegia §. 9. ejusdem Clementis continentur. Quorum *primum* permittit omnibus, & singulis utriusque sexus Confratribus, usum Altaris portatilis, super quo coram se celebrari faciant submissa voce Missas, & alia Divina officia, per quoscunque Sacerdotes Sæculares, aut Regulares. Circa quod privilegium sanè examinandum.

Animadvertendū *primò*, non modo posse per alios, sed etiam per se ipsos celebrare, si sint Sacerdotes; quia par, imò eadem eadem videturque mens Pontificis expressa. Advertendum *secundò*, videri id solum permitti tempore interdicti, seu cessationis à Divinis.